



Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

23. september 2009

Vedr.: Høring om forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

Danmarks Jægerforbund har med interesse fulgt den igangsatte proces omkring eventuel ændring af lov om hunde og dyreværnsloven. Særligt er vi opmærksomme på ændringer der kan være problematiske i forhold til § 24 i lov om jagt og vildtforvaltning der foreskriver, at egnet apporterende hund skal medbringes ved jagt/regulering med haglgevær. Ligeledes tager vi afstand fra ændringer, der kan problematisere træning af hunde til jagt.

Hunde i snor

Ved ændringen af § 3 stk. 1 øges antallet af byer, hvor hunde skal føres i snor, ligesom alle hunderacer vil blive omfattet af loven. I den nuværende formulering af § 3 stk. 3 præciseres det at bestemmelserne ikke gælder hunde, der benyttes af politiet, hæren, skov- og jagtbetjente, vagtselskaber o. lign., eller jagthunde, der af en person, der har fuldt herredømme over dem, anvendes til jagt inden for den i jagtloven fastsatte jagttid.

De nuværende bestemmelser sikrer for Jægerforbundets vedkommende, at landets jagtforeninger kan bistå kommunerne med regulering af bl.a. uønskede fuglebestande. Denne regulering vil med de foreslåede ændringer i loven ikke kunne finde sted i overensstemmelse med § 24 i lov om jagt og vildtforvaltning.

Endvidere er det ofte tilfældet, at den vigtige hundetræning der sikrer optimal uddannelse af jagthunde og hundeejere foregår på områder beskrevet i den foreslåede § 3 stk. 1 (gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel). Denne træning foregår eksempelvis på sportspladser og kan pga. det træningsmæssige indhold ikke udelukkende foregå, når hunden føres i snor.



Aflivning ved skambidning

Af det fremsendte forslag fremgår det af § 6 stk. 4, at: "Hvis en hund har skambidt et menneske eller et dyr, skal politiet lade hunden aflive". Jægerforbundet forudser en lang række situationer, hvor denne upræcise formulering kan blive særdeles svær at administrere og vil af denne grund skabe u hensigtsmæssig stor ængstelse hos hundeejere.

Under afholdelse af jagt færdes hunde frit på marker og i skove sammen med jægerne. Hunde er fra naturens side rovdyr med jagtinstinkt, og det er specielt disse egenskaber vi udnytter, når hunden har til opgave at eftersøge og apportere vildtet på jagter. Der vil således i det daglige opstå en lang række situationer, hvor der på grund af lovens upræcise formulering kan opstå tvivl om, hvorvidt jagthunden skal aflives.

Af situationer kan blandt andet nævnes følgende:

- Når en jagthund apporterer eller indhenter anskudt, sygt eller nødstedt vildt på en jagt.
- Når der mellem jagthunde, der færdes frit under jagt og træning opstår episoder, hvor der blandt hunde opstår almindeligt og instinktivt slagsmål, eksempelvis en hund som har apporteret en fugl, og hvor en anden hund forsøger at tage fuglen fra den først-appesterende hund.
- Når anden mands husdyr, så som kat eller høns bevæger sig ind på hundeejerens grund, og hunden instinktivt bider eller jager dette husdyr.
- Når hunden under ophold i løbegård bliver provokeret af personer eller dyr, der trænger ind på "hundens territorie".

Endvidere skal vi understrege, at korpset af jægere med schweisshunde (legitimerede schweisshundeførere i Skov- & Naturstyrelsens schweissregister) foretager eftersøgninger i forbindelse med jagteftersøgninger på anskudt vildt samt eftersøgninger efter bilisters påkørsel af vildt. Totalt gennemføres der op mod 5.000 trafikeftersøgninger om året efter trafikanters påkørsel af hjortevildt, ligesom der udføres over 8.000 eftersøgninger efter hjortevildt i forbindelse med jagt. En del af disse er kontroleftersøgninger for at sikre, at dyrene ikke er anskudte.



Fælles er dog, at de registrerede schweisshunde i alle tilfælde vil skulle eftersøge ofte uden snor, og at hundene er trænet til at tage syge, påkørte eller anskudte dyr. Hundenes opgave er dermed at affange vildtet, så det kan bringes til aflivning. Også her vil den upræcise formulering af bestemmelsen give anledning til tvivl om, hvorvidt hunden skal aflives.

Det er derfor altafgørende for Jægerforbundet og muligheden for at gennemføre jagt i overensstemmelse med Jagtloven, at denne formulering enten undtages for jagthunde, schweisshunde og andre funktionshunde.

På baggrund af ovenstående beskrivelser tager Jægerforbundet endvidere skarp afstand fra formuleringen om, at politiet pr. automatik *skal* lade hunden aflive, hvis hunden har skambidt et dyr eller et menneske. Formuleringen "*kan lade hunden aflive, efter en sagkyndig vurdering*", må nødvendigvis som minimum indskrives i den foreslåede bestemmelse.

Vi skal derfor kraftigt anmode om, at ændringen i hundeloven fuldt og helt udelader situationer med jagthunde.

Som beskrevet vil der naturligt kunne opstå situationer, som af udenforstående tolkes som overtrædelse af hundeloven jf. stramningen, når jagthunde anvendes på jagt eller lignende. Vi skal slå fast, at jagthunde ikke på nogen måde er bidske hunde, men hunde hvor avlsarbejdet igennem århundrede har rettet sig mod at bevare hundenes jagtinstinkt.

Ændring af den nuværende § 3 bør derfor revurderes!

Jægerforbundet ser frem til at følge den videre proces omkring ændring af lovene. Vi står selvfølgelig altid til rådighed med yderligere oplysninger eller ønske om uddybning.

Med venlig hilsen
Danmarks Jægerforbund

Ole Roed Jakobsen
Formand